

ପରି ପରିବେ, ପ୍ରାଣ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ମାନକରେ
ଏ ଅଞ୍ଜଳିପାତ୍ର କେତେବେଳେ ଜ୍ଞାନରେ
ଦେଖ ହୃଦୟର କରନ୍ତି ଲିଙ୍ଗାୟତ୍ରରୁ କେତେ
ମେଳି ପରାପରି । ଅଖିକରିବ ଯୋଗେତା ତେ
କିମ୍ବା ଦିନେବୁଦ୍ଧ ଶ୍ରେଷ୍ଠା ପ୍ରକୃତି କଟା କିନ୍ତୁ
ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହ ଅବିର୍ଭବ କସାଇଥାଏ । ଅମ୍ବାତର
ଏହି କଥା କହି ଅନୁମନରୁ ବୁଲିବ ରଖିବ
ତତ୍ତ୍ଵରେ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କେବଳମନେ ଜାହାନ
କିମ୍ବା ବରଥାନ୍ତି । ଏହା ବରସୁ ରେ କେବଳମନେ
ଭୟମାନରୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରନ୍ତିନ ହଁ । ବଦା
ରତ୍ନ ଏକ ସଦେଶ ହୃଦିକଣ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଵର୍ଗ
ପଦ୍ମ ପରମାତ୍ମର ଅନୁମାର ପଢି କେନ୍ଦ୍ରରେବ
ଦତ୍ତରେ ଏକ ହୃଦୟ ଅନ୍ତର୍ମଣ୍ୟାୟତ୍ତର
ବିଶ୍ୱାସ ପାଇଗାଇବ । ଏହି ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରାପନ
କରି ନ ପାରିଲେ ମିଳନ ସମ୍ବନ୍ଧ ହେବ
କାହିଁ ।

ମୁଁ ମୁଖ୍ୟଭବରେ ଗୋପଣା କରୁଥିଲୁ ଯେ,
ମୁଁ ମନେଭବରନାହୁଁ ଦେ ଅବଦିନ ମଧ୍ୟରେ
ସୁଭଳ ନିର୍ବାଚନ ଦୟା ଭାବର ଦୟାପାଇ
ପରେ । ବିହୁ ଅଭ୍ୟମାନେ ଏବଧା ତାଣିରେ
ଯେ, ଯେବେବେଳେ ଶୁଦ୍ଧ ଜାତିମାନେ କରେ
କେ ଗୋପଣା କରିବେ ଯେ, ସେମାନେ
ସୁଭଳ ନିର୍ବାଚନ ଭାବୀ କରାନ୍ତିନାହୁଁ
ନିର୍ବାଚନରେଳେ ଦେଖନ୍ତିଏ ମୋପର କେହି
ନୀତି ହେବନାହୁଁ ସୁଭଳ ନିର୍ବାଚନ
ପାଇବେବା ମୁହଁ କୁବଳ କର ଅବଲମ୍ବନ
କରାଯାଇଥାଏ । ପୁରୁଷ, ସ୍ତର ତାମାଚର
କେ ଗୋପର ଜାତିଯୁକ୍ତ ନିର୍ବାଚନ କରି
ପାଇବେ । ହିତିକୁ, ଧୀରେ ଧୀରେ ମୌଳିକ
ନିର୍ବାଚନ ମଧ୍ୟରେ ମୁହଁକରିବା ଚାହିଁ ।

ଦିନ, ସତାନ ଆମେଲବ ହାର ପବ
ଦେବୁଣ୍ଡିତା ଦୂର କଷାଯାୟ, ଏହି ଅନ୍ତରକ
ମନ୍ଦିରକୁ ଦିବ ସମୀକ୍ଷା ମଧ୍ୟରେ ଛହର କରି
ଯାୟ ପେଟକେ ଏହି ମୁହଁଳମାନ ଏହି
ଦାଶ୍ରେଷ କର୍ମିରଗରେ ଅନ୍ତର ହେତୁ
ପତ୍ରକ— କିମ୍ବାନରେ ଯୁଦ୍ଧମନମାନେ
କିମ୍ବାନକୁ ଅପରେ ଅନ୍ତର କରିବାରେକେ
ଏହି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତରକୁ ଆପଣ
ହେବାରୁ ଅନ୍ତରକୁ ମନ୍ଦରେ ପଞ୍ଚମୀ କାଳ
କୋରିଅଛି ସେ ଅର୍ଦ୍ଧତା ଦୂରରଙ୍ଗ ଛନ୍ଦ
ନାହେ ମୁହଁଳରେ ପ୍ରତିଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏହିଷଂଗଠନର
ନାମେଖାନା

ପରାମରଶ ଅର୍ଥ ପଦମକ ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତକଳା
ବିକଳ । କୁର୍ମା ସହିତ ଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରାଚୀ ଦେଖଇ
ଅର୍ଥ ତଥାର ଅନୁକ୍ରମିତେ । ପରାମରଶ ପ୍ରାଚୀ
ମୁଦ୍ରକମନ୍ଦ ମନ୍ଦୁ ଦୂରୀରେ ଯୋଗଳ ସଂକା-
ଫଳରେ କୁର୍ମାର ଚନ୍ଦମଳେ ; କରୁଥିଲା
ପାପାରଙ୍ଗ ତଥା ପରାମରଶ କରିବାର
ଅନ୍ତର ।

ବୁଦ୍ଧଙ୍କରୁ ମୁସଲମାନ ମାରକର ସାହାଯ୍ୟ-
ପାଇ ଆମାର ଅଗ୍ରିର ବିଷକ୍ତ ପ୍ରକଳ୍ପର ଅନ୍ତରେ
ଅନ୍ତରେ । ପଢ଼ିବି କହିବନ୍ତିଲା କହିଅଛନ୍ତି
ଦେଶର ବର୍ଷର ପରାମରଶ ପରେ ବେଳେ—
ଏହି ପାଇଁକାମ ପାଇଁବେ, ଓହି ସେମାନ-
କୁ ଯେହି ମୁଖୀନଙ୍କ କଲିମରା ସହକ-
ରୁହେ । ତ ହବେ, ଏହେବୁ ଅମେରିକାରୀ
ମାନ୍ଦ୍ରୁ ବାଧାରକା ସତାନ କି ମୋହରି
ନିଜେଥି ଅବସାନକୁଣ୍ଡ, ତେବେ ତୁ ମନକରେ
ଏହି ମିଳି ପାଇଁବେ ।

କାଳ ଦୂର କରିବାକୁ ପ୍ରସତିଶୀଳ ।
ସ୍ଵଧୀନକ ପାଦବାର ବହାରୁଲେ ଥୁବ,
ଆମେମାନେ ପୁଣି ନାଗମୁହକ ପେଣୁଠିଲା,
ମଠକ ସାର ଆମେମାନକ ନେତାକ କରିବା
ପ୍ରସତିଶୀଳ କରିବ ଉଦ୍ଦମ୍ଭ ସହିତ ବାର୍ତ୍ତିପାଇ-
ନାର କେବଳ ଲାଭକା । ଆମେମାନକ ଭାବ,
ପ୍ରେକ୍ଷକ ପ୍ରେମା ଭବତର ସମ୍ମାନ କରିପାଇବା,
ଆମେମାନକ ଆମେମାନକ ପ୍ରସତିଶୀଳ
ପ୍ରସତିଶୀଳ ।

ମେଲେଇବୁ ଏମନ ତେବୁ ।
ମେଲେଇବୁ କୁର କେବଳ କଟକରେ
ନେହିଁ ପୁଣ ଏକ ବିଲେଶନ କିମ୍ବାରେ ଲେବ
କର୍ମଧନ, ପ୍ରାଣୀ ସଂଦର କାର୍ଯ୍ୟରେ କିମ୍ବା
ପରି । ଯାହେଳ କିମ୍ବା ବୋର୍ଡ୍ ଶତାନୁସାରେ
ମେଲେଇବୁ ଦିନକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅର୍ଥ ବିଶ୍ଵ
ବିଶ୍ଵାସରେ । କଟକର ଫେରା—ବନବୀଶୁର
କାର୍ଯ୍ୟ ପଦବରଗ ସାଧାରଣରେ ପ୍ରକରିତ ହେଉ
ନିଷ୍ଠାଲେ ମଧ୍ୟ ସେମନେ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ସନ୍ତୁଷ୍ଟେ
କାର୍ଯ୍ୟରେ କହ କହ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବାର ଅନୁ
ମାନ କରସାଧ । ମାତ୍ର ଦେଶରେ ଶୈଳ
ଯେପରି ବିଶ୍ଵାସ ଭବନେ ପ୍ରକଳ ହୋଇଥିବୁ
ନେହିଁରେ ଗମନବିମାନ କେବଳ ବୋର୍ଡ୍ ର
ଦୁର୍ଗତି ବା ହେବା ସବୁ ସାହାଯ୍ୟରେ ଘର୍ଷି
ଦିଲେ ସେମାନେ ସମ୍ପ୍ରେ ଅଣାକରିପା

ପକାର ପାଇଁ ପାଇଁବା ସମ୍ବନ୍ଧର ବେଳ୍ପୁ
ଦିଇବାହିଁ । ପ୍ରାମବାସିମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ,
ମନେର କେନ୍ଦ୍ରରେ ମେଲେଇଥୀ ଦମନର
ବ୍ୟା କରିବା । ବିଶ୍ଵା ଜଗର ଅବବ
କ ପ୍ରାମର ଅବହିନୀ ମେଲେଇଥୀ ବେଳେ
ବିଶ୍ଵ । ପ୍ରାମବାସିମାନେ ବେଳୀ କଲେ
ତତ୍ତ୍ଵ ଅଚେଳାଶରେ ତହିଁର ଯତ୍କାର
ନ ପାଇବେ । ପ୍ରାମବାସିମାନେ ବାଦକର
ନାହିଁ ପ୍ରତିବାର ବେଳୀ ବଜେ ସେମାନେ
ପାଇଁ ପାଇଁବାରେ ପାଇଁବାରେ

ଯ ଉପରି ପୁଣ୍ଡ ସମାଜରେ ହୋଇ ବିହୁର
କ ହୋଇଥାଳ ହା ଗୁରୁକଳ ଧନରେ
ର ନାଶକ ନାନାକିଧ ପ୍ରତ୍ୟେ ପଳକୁବ
ର୍ଥ ଅଣାଇ ଲାଗିର ପ୍ରଧାନ ବାଟୁର ଦକ୍ଷା-
ନରେ ରଣ ବ୍ୟବହାରର କଷକୁ କରୁ-
ଇ କେବ । ଶାମବାସିମାନେ ଏହର କରିବ
ଖା କରି ବୋର୍ଦ୍ଦୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ
ଏ ଜୟମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥ ଏବଂ ତୁମ୍ହେ ମାହାତ୍ମ୍ୟ
ପାରିବେ । ଶାମବାସିମାନଙ୍କୁ ଜୟମାନଙ୍କ
ଏବଂ ସୁନ୍ଦରେ ସ୍ଥାପନକାରୀ କେଜ
ନରେ । ଅମ୍ବେମାନେ ଜିବି ନାନା ହୀନଙ୍କୁ
ଲେବିଯାବ କେନମାନେ ପାତ୍ରକ ଏବଂ
ଦେହଧୂକା ବାହୁର ଏ ଜ୍ଞାନଧ ଅବଶ୍ୟକ
ଏ ସମ୍ମତ ଘରଥାରୁ । ମାତ୍ର ହେଉଠାରେ
ଶାମବାସିମାନଙ୍କ ସମେବନ କିମ୍ବରେ ଗୋରାର

ବିଜ୍ଞାନ ବିମନ ପାହାର ତେବ୍ରା ବିହୁ-
ର ସମ୍ବନ୍ଧକ ପାଇବାର ନାହିଁ ଅଥବା
ମାତ୍ରର ପାଇବାର ତେବ୍ରା; ସମ୍ବନ୍ଧ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଦର୍ଶ କାମ କରିବାର

ବେଳର ଭ୍ରମଣକା ଅତ୍ରତ୍ୟ ଥିଲେ ପରମ
ଶୀର ଦୂର କିମ୍ବା ପାରନ୍ତେ; ମାମମନଙ୍କ
ଶିଥିବ; ମାତ୍ରକ ଲୋକମାନଙ୍କର ଏ ବିଷୟରେ
ଶୀର୍ଷ ତତ୍ପରତା ଅବଲମ୍ବନ ଅବଶ୍ୟକ
ହୋଇ ଏବଂ ଯେବାସରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ;
ବିଷୟର ଲୋକମାନଙ୍କ ହେମାନଙ୍କ ଗଜଙ୍କ
ମାର୍ଯ୍ୟର ଉପଦେଶ ଦେବା ଏବଂ ବିଦ୍ୟାରେ
ପଥା ପାଇ ସେମାନଙ୍କ ଅର୍ଥ ସାହାପାତ୍ରକରିବା
ଯାମକାଶୀମାନଙ୍କର ହୃଦୟା ଜୀବିତ ଯେ କୋଣ
କଳିବୁ ନୁହେଁ ଯେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ
ସମୟ ଅବଳି ଓ ଆକାଶ୍ଚୁ ପୂରଣ ବନ୍ଦ କରିବ
ସେ ନିକର ଅବଶ୍ୟକ କହି ମେଲେବିଦ୍ୟ
ଦମନ ସତରେ ଯେତେଠକା ମହୁର କର
ଅଛି ତାହା କିମ୍ବା ଅବଶ୍ୟକତା ତୁମ୍ଭରେ
ଏବଂ ମହା ସଂଗ ରହା ନ ମାନରେ ତାହା

ହାରୁ ଉପକାରର ଆଶା ଦାରୁ । ଦେଶର
ଲୋକମାନେ ସପରି ସାଧାରଣ ଦୁଇତର କାର୍ଯ୍ୟ
ମନ୍ତ୍ରେ ଅଟେ କାଳରେ କାର୍ଯ୍ୟଶାଖାକାରୀ ଦର
ଆଏନ୍ତି । ସପରି ତୁମେ ଯେତେବୁଦ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧ
ମାନକାରୀ ମନ୍ତ୍ରରେ ହୃଦୟମୁନ ଯକଣ୍ୟକାରୀ
ଏକଥା ଅଭିରେ ହୃଦୟମନ ମୁଖ୍ୟରେ ପରି
ବାତ ଦେବ ।

ଭାବଗ୍ୟ ଶ୍ରୀବାନ୍ ସହିଳନ

ଗତମାତ୍ର ୨୮ ଭାଇରବନ ଦେବାଲୋକେ
ଯହରରେ ମେଣ କେ, ପି, ପଲକ ସହସରିବୁରେ
ଭାଇମୁ ପ୍ରିୟାଙ୍କ ମାନଙ୍କର ବଶମ ରକ୍ଷିତ
କରିଲାମ ହୋଇ ଯାଇଥିରୁ । ସହସରିମହାଦୟ
ପଶାର ଅର୍ଥପଣରେ କହୁଅଛନ୍ତି ତେ
କଳ ସ୍ତ୍ରୀଦୟ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟାଏ ଆଦିନ
ଦାନର ସହଯୋଗିତା ଭବତ୍ତରା ଅବଶ୍ୟକ ।
ଦର୍ଶକ ହେଲେ ଭାଇମୁ ପ୍ରିୟାଙ୍କମାନଙ୍କ
କଳ ପ୍ରକର ସ୍ଥାର୍ଥିତଥିଲା ସକାଳ ପ୍ରତ୍ଯେ
ହୁବାର ହେବ । ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରିୟାଙ୍କମାନ
ର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀଦୟ ମୁହିବରୁ କ୍ଷୟ
ଦରାର ଲାଭଶ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାଇମୁ
ପ୍ରିୟାଙ୍କ ମାନଙ୍କର ମନୋମାତ୍ର ଭବତ୍ତର ନ
ହାର ପଢିବିପୁ ତୁମେ ମିଳିବିପାଇନ୍ତି ପ୍ରତ୍ଯେ
ର ସର୍ବତ୍ରବୀର । ସବାର ତେବେ କରିବା
ଚିତ । ଯେତେବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରିୟାଙ୍କମାନେ
ରଗମୁ ସାଧନାର ସାଧାରଣ ସମବ କୁବ ନ
ଅଛନ୍ତି ତେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ପ୍ରିୟାଙ୍କର ପେକ କହ ମଦିବେଗାହିଁ ଏବି
ନାହିଁ ସଂପ୍ରଦାୟ ମ୍ୟ ସେମନ୍ତଟି ସେବା
କରି କରିବେ ନାହିଁ । ସହସରିକ ମତରେ
ପ୍ରିୟାଙ୍କ ମିଳିନ ଆବଶ୍ୟକ ।

ଭରତଧର୍ମ ସହାଯଗ୍ରହ

ଶତମାସ ୧୯୨୪ ଏବଂ ୧୯ ଜାନ୍ମରେ
ଶ୍ରୀମାତାରେ ବ୍ରତଧର୍ମ ମହାମନ୍ତ୍ରକର ବାର୍ଷିକ
ପ୍ରବେଶନ ସମାବେଶର ସହିତ ସମଜ ହୋଇ
ଦିଅଛି । କର୍ମକଳରେ ଅନେକ ଶାଖାମାନ୍ୟ
ତି ଉପସ୍ଥିତ ଥିବେ । ସାହରେ ବର୍ତ୍ତମାନର
ଏହି କାଳରେ ବର୍ତ୍ତମାନ, କିମ୍ବା ଶ୍ରେଣୀପରି
ହାନୁକୁ ପକାଇ, ହୁଏ ସଂଗଠନ, କଳି-
କର ଅପରାଧ, ସାଧ୍ୟମାନର ବର୍ତ୍ତମାନ
ନକାଳ ସହିତ ପ୍ରକଳ୍ପ ସମାଜରେ ପୁନଃ
ଜୀବନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ବିଷୟରେ ଅନେକ ଜ୍ଞାନବ୍ୟାକ
ପାଇବାକାରୀ ହୋଇ ପାଇଅଛି ।

ବାର୍ଷିକ ପତ୍ରାଳୀ ୨୦୧୦

ପାଶୁ ପଶୁଳୁ ହେଉଥିଲା ।
ଗମେସ ଗୁ ରାତିରିତିର କାବନଚାର
ନ ଲଗଇବେ କାହାରୁ ସଜାଇ କ୍ରମେଇଲା
ଯ ପାଦହୁଲେ । କଥାଳକନ ଭର ମୌଳକ ।
କ୍ରମ ଅବଳ ଦରରେ ନିଃସ୍ଥିତ । ମେ ହମ-
କ ଅବରେ କହିବାଲେ ହେ, “କଥମାତରି

ବାହାରର ସବୁ ବଚରର ଶବ୍ଦାବଳୀ ।
କବି କବିରୁ ପୁଣ୍ୟର ପାଦରେ ଯାଏ
ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି କରିବୁ । ଏହି ମାତାକା ପ୍ରସରେ
ମାନବ ମଧ୍ୟରେ ମରମୁଦ୍ରା ବିବିଦ ଆଜି ନ
ପାରେ, କେବେଳ ଏହା ମଧ୍ୟର ମନତା ହେଉ
ପାରିବାର୍ଥ । ଯମି କୁଅକୁଣ୍ଡ ମରମୁଦ୍ରା
ବିବିଦମୁଦ୍ରା ହେବ । ଯଥ ସୁତ୍ର ଯମମୁଦ୍ରା
ଦୂର କରିବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି କରିବି ଏହିକୋଣ
ସେ ଏହି ମାତାକା ଭାବରେ ଜୀବିତ
ସମୟରେ କରିବା “ଆସ କଲିବୁ, ଆମେ
ଦବିବୁ” ବୋଲି ଭାବାର କରିପାଇଲା ।
କହୁପରେ ଅନ୍ୟବାବେଦ ପଢିଲା ଏହେବଳି
ମରି ତାହାର ସମ୍ମରିଥୁଣେ, ତାମି ମୁହାନାଗେ
ଯମେଷ୍ଟେ ବଦ୍ରପ କରିଥିଲେ । କୁଅକୁଣ୍ଡରିବ
ମାନେ ସମ୍ମ କରେ? ଧାତାକାଳ ଦୁର୍ଦ୍ଵାରା
ଶିକ୍ଷମା ଥିବେ ।

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରାବ୍ଦିକ ହସ୍ତ

ତୁମ୍ଭର କା ୨୫ ରକ୍ଷଣାକାରିତାରେ
ମୁକ୍ତ କହଇଲା ନେହୁଳ କାହାରେ
ବରତର ସଙ୍ଗ ପ୍ରାଚୀ ସମ୍ମାନ କହାନ୍ତରେ
ମାନନ୍ଦର କନ୍ଦରେକୁର ଅରଦେଖନ ପ୍ରାଚୀ
ମାରଥା । ସବୁର ଅପଣର ମାନନ୍ଦରେ
କହାଯାଇଲେ ଯେ — “କରନ ପାତାମଜ୍ଜ ହେବ
ଏବ ମୁକ୍ତ ସମ୍ମାନେ ଦେଇଲ ଆମ୍ବାର କରିବ
କମାରେ ଏକବଳ ପୁଣି ନିତ୍ୟହୃଦୟ
ପ୍ରେସରକାଳ ଆବଶ୍ୟକ । ମେମାନନ ମହାପାତ୍ର
ଅହୁମା ମନ୍ଦରେ ପୁଣି କବିତା ଲାଗି ଦେଖେ ।
ବେମାନକୁ ବୟମାନୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କମାରୀରେ
ହେବ । ଏଥୁପାଇଁ କଂପ୍ରେସ ପ୍ରକାର ବାହୀରେ
ଦୂର ଉପଦେଶ ପ୍ରଦାନ ଅବଶ୍ୟକ । ମହାପାତ୍ର
ଗାଁ ସବକମାଚକୁ ନେଇ ଦୂର ଦେଇ ପରେ
ପରେ ତେ ଅନୁଭବ ଦେବାନୁ ପରମ, ସମ୍ମାନ
କହୁରା ନାହିଁକା ମାତି ।

ପ୍ରତିକ ବଳର ସମ୍ବନ୍ଧ

ପ୍ରସଙ୍ଗକଳିକ କାରାକୁଳ ନିର୍ମାଣକୁ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ଲାଭର ଏହି ପାତ୍ରକାଳର
ଜୀବନୀ କାଳି ବିଶେଷର ପାତ୍ରକାଳ କାହାରେ କାହାରେ
କାହାର କଂପ୍ରେସର ସବୁପରି ଦେଖିଲାମା ଏହି
କବ ଆଜି ମୁଖ୍ୟମୁକ୍ତେ ବନ୍ଦୁ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । କିମ୍ବା
କହାଇଛନ୍ତି, ଲାଙ୍ଗୁଲେଖର ଏ ନିର୍ମାଣକ କାମ
ବନ୍ଦହାର କରି ସେମାନେ ବୁଦ୍ଧିମୂଳ୍ୟ ପାଇଛନ୍ତି
ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଏହା କଂପ୍ରେସ କିମ୍ବା ଏହି
କାହାର ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଭାବେରେ ଆପଣଙ୍କରେ
ପ୍ରସଙ୍ଗକଳ ସେଷର କରିପା କରିବା ପରିକାଳ
କିମ୍ବା କର୍ମମାନ ଅଧ୍ୟବିଧାକ କାମ କରିବାକାଳ

ପୁରୁଷ ହରିହର ସବୁ ହମନ୍ତ

ଶୁଭନ ହୃଦୟର ।
ଧୂଶର ଶାତକାମ୍ର ବାହୁଦୟ କାହାର
ମୁଦ୍ରିତ ଚିତ୍ରର ବୋଲି, ପ୍ରାଣବାନ୍ଦୁର ମହାଶୀଳ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇଥିବା ବନ୍ଦରର କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ମନରେ ପୂର୍ବ ମୁଦ୍ରିତ ପାଲକର ବେଳେ କାହାର
କାରୁ ଖାଇଏ ଯବେଦନରେ ପାଦମହିଳାର
କର୍ତ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ରୀ ଯବେଦନରେ
ପ୍ରକାଶର୍ଥ ପଠାଇଦିଲା । ଏହି ଯବେଦନ କରିବା
କାରୁ ଏହି ପଠକ ଅମୁଖରେ ଥାନ କରିବିଲୁ
କି କାନ୍ଦିବର ତାହାର ମେହି ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ରୀ
ଯାକାମିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରିବାକୁ କିମ୍ବା

ବ୍ୟାଙ୍ଗନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବ୍ୟାଙ୍ଗନ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବ୍ୟାଙ୍ଗନ

THE UNKALD DIPPER

ପ୍ରତିକ କ୍ଷେତ୍ର ମନ୍ଦିରରେ ଦିବ୍ୟାଭୂଷଣକାର ପାଇବାରେ

Attack Saturday the 12th January 1924

ପୌଷ ର ହାତ ଦେଇ କାହାର କାହାର

ବାହୀର ମୁଦ୍ରା ଅଗ୍ରମ୍ ଟ୍ରେ
ଅବ୍ୟାପ୍ତି ଟ୍ରେ
ପରିଷ୍କାର ଟ୍ରେ

କାଳି'ର ଟ୍ୟୁବଲେଟ୍
ପରିବହନ କରୁଥିଲେ ଯାଇଥାବଳେବେଳେ ଏହି
କୁଳର କୁଳ ଗାଢି କରିବ ବାହୀ ହୁଏ । ୧୦୦
ଆଖିରଟି ତୁ କାହାର ମୁଦ୍ରାଟ । ୫/ ୧୯୭
୧୦୦, ହାଲିଦାର ଦା ଲ୍ୟାମ୍‌ବେଳ୍‌ ମାଝିରରବେ
ବେଳେ କାହାର ହୁଏ । ପାଇଁ କାହାର ହୁଏ । କାହାର କାହାରକୁ
କାହାରରେ କାହାର ହାତ୍ । କାହାର କାହାରକୁ
କାହାରରେ ମେଧିକାମଧ୍ୟ କହିଯୁଦ୍ଦୁ ।
ମେଁ ୧୯୭୫ & କେବଳ କରି ଏହିବେ
I. A. Debi କେବଳ କରି ଏହିବେ
derampur Road କେବଳ କରି ଏହିବେ
Calcutta

no. 83 19-1-2
WANTED

An I. A. having at least 3 years experience, as Headmaster for the Headmaster-Ship of the Kanpur retdal M. E. School, P. O. Sungra Dt. Cuttack. On a monthly pay of Rs 50. An L. T. is preferable. The candidate must be strong in English and a good knowledge in Oriya is essential. Apply to the secretary by the 31st January 1924.

ପାଇଁ ମର
ଏହି ପଦାରେ ଏବେଳ ବନ୍ଦାରେ
ପ୍ରକାଶ କରି, ଅପାର ଦୁଇବୁ

ପୁରୁଷଙ୍କରରେ ମୁହଁର କିମ୍ବା କାରାରେ
ଶାର୍କ ବନ୍ଦ ଏହି କୁହାର, ଏହି ମାନୁଷରେ
କଳ, କୁଥର ଏ ଗୋଟି, ଦେମ ଏ ଗୋଟି,
କୁହ ଗେହେଲ ଏଗୋଟି, କୁହ କରିବାର ପୁରୁଷ
କରିବ ଏହେହୁ ଏହେହ, କରିବ ଏହେହ,
କୁହ ଏହି, କୁହ ଏ ଗୋଟି କରିବ ଏହିକିମ୍ବାରେ
କି, କାହ ଏ ହେ, କୁହ ଏହି, କରିବାର
କି, ଗୋଟିମ ଏହି, କୁହ ଏହି ଏହିକାରିକି

Teacher
Company ৩০৫ বেঙ্গল
post Box মোড়ুকু মৰ + মৰকু
7808
Bowbazar
Calcutta ।

ଦୀନିକ ପ୍ରାକ୍ତନମନ୍ଦିର ପତି :

ବିଜୁଳସ୍ତତାରେ ସମସ୍ତ ଜୀବିତ-ଶାସ୍ତ୍ରରେ
ପାତରେ ଦୂରସ୍ଥ କିମ୍ବା ଯେତେମାତିକ କାହାର
ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଯହାର ସହାଯ କରିବା
କାହାର ତାରା ଯାତାକାଳକେବେଳେ ସେମାତିକ
କାହାର “ଶାନ୍ତି କରିବାର” ଲେଖି ଯାଏଇ
କୁଟେ ଯାହାର ହେବାରୁ ଲେଖି ଥିବା ଲେଖି
ମାତ୍ରର ‘ନୂତନ’ ଯାହାର ବୋଲି ଲେଖିବାରେ
ଦାର୍ଶନିକରୀୟ ଟଙ୍କା ସଙ୍କଳନକରି ଯାଏଇ
କି ଯାଏ “ତାରେ ତେଣୁମାରିବା” ମାତ୍ରରେ
କାହାର ମ୍ୟାଟିକଲ କୋର୍ପ୍ସରେ ଯାଏଇ

ମୁଖ୍ୟତତ୍ତ୍ଵର ବିବରଣୀ-ବିଜ୍ଞାନ

B. D S & o.
Engineers, contractors &c &c
Chandnickaunk, Cuttack.

ତ, ଦାସ, ଏଣ୍ କେୟ
ମାତ୍ରାମ୍ବଦ୍ୟ, କାନ୍ତାର୍ଦ୍ଦ୍ର ପ୍ରଦେଶ

ଗୁରୁନାରାଜ ବିଟଙ୍କ

ଅମ୍ବେମାନେ ସମ୍ମ ପ୍ରକାଶ ଯାଇଲେ, କିନ୍ତୁ ଯୁଦ୍ଧବକ୍ଷମ, ଓ ଉତ୍ତରପତି ବରବାର ଯାକି ମୁଁ ଉପକରଣ ସମ୍ବନ୍ଧାବଳୀ ବୋଲାଇପାରୁ । ରେବୁଟୀଇପ୍ରବାଚନୀରୁ ଯଦୀ ଏମେହା ଜାମର ଅଭିଭାବଣାରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଦିନଦ୍ୱାରୁ ଏବଂ ଯେଥୁ ନିମିତ୍ତେ ବଜା, ଅହାର ଏବଂ ଉତ୍ତରପାତର ସମ୍ମାନ ଏବଂ କର୍ମକାଣ୍ଡରୁ

No. 85 WANTED 1916

WANTED. 12-12
An experienced graduate teacher strong in Mathematics and English for the Oberhansle
High School.

ହେଉଥିବା, ପାହା ଓ ବିନ୍ଦୁ ସହି
ଦୁଇନ ବା ସାପକ ଦୂରରେ ଯେଉଁ ଅର୍ଥରେ
ଅପକାରୀ ଉପଧ ଏ ଉପଧ କେହି ପୃଷ୍ଠରେ
ବାହାର ଦେଇ ପାଇବାହାନ୍ତି । ଏହା ଅନୁମାନରେ
ଦିଅ ଦୂରେ । ବିମୁମନ, ଅନୁମାନରେ
ବିମୁମନ, ବା ସ୍ଵକ ସହି କହିଯାଇ ଯାଇବା
ପରି ହୀଲାର ଦେଇ କେତେ ମାତ୍ରେବେଳ, ଏବେଳ
ମୁନେଷେଷ, ସଂଜ୍ଞକ, ବିତ୍ତବ ଦେଇବ, ଏବେଳ
ତେବେଳ କୁରନାନନ ଛାତି ଏହି ମହାବରା
ଉପଧ ପେତକ ଦେଇବ । ଦେବକ ପ୍ରାଣେ
କଳରେ ଦୂର ବା ଦେବରେ ଶାନ୍ତିବାପ୍ରାଣ
ଦୂର । ବେଳ କଳରେ ପକ, ଅନ୍ତର ପ୍ରାଣ
ତାର ଦେବକ ପ୍ରାଣକାନ୍ତି । ଦୂର ଅନ୍ତର ଉପଧକ
ନାହିଁ । ଏବେଳ ଅର୍ଦେଶକ ସମ୍ମାନ କାହିଁ
ରର୍ଜନା କହିବାରେ ଦେବକକାନ୍ତି ଗାରହିବା
କହିବାନ, କୁରନ ଓ ହାତିମାତ୍ରକ ଅନ୍ତର
ମାନଦର ଏହି କରିବେଳ ତଥା ଦେଇବ ।

ଯେହିଁମାନେ କୁରନାନନ ଅନ୍ତର ଦେଇ
ଉପଧ ପେତକର ଦୁଇମା ହେଇଅବର
ବା କମା କୁରନାନନରେ ଉପକୁର କହାନ୍ତି
ବାକୁ ମହାବରାନ୍ତି, ଶ୍ରୀମାନେ ଏବେଳ ଏହି
ଦେଶୀରୁ ଦୁଇଗା ଦୂର ସହି ଏବେଳକା
କର ଦେବଗନ୍ତି । ମୁସ ଏତ କୋଟି (ପର୍ବତ,
ଟଙ୍କ (ଏକଟଙ୍କା), ଏ ପର୍ବତ ଟମ (ଦୁଇକା
ଦୁଇକା, ର, ପ, ରେ ଦେବକ ଅନ୍ତର କାହିଁ
ଦେଇବ ।

ପାତ୍ରର ଛତ୍ରର ।
ଶାତ୍ରର ବୃତ୍ତି ଏବଂ ମୂଳାଳ୍ପିତା
କ ୧୯୭ ମୂର ବହୁବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରକଟଣ କରିବାକାରୀ

ଦେବୀ କରନ୍ତି କରୁଣା ମନେରୁ ଥିଲା ।
ଦେବତାଙ୍କରଙ୍କ ଦେଇଲେ କିମ୍ବା ପାତାର କାହା
କିମ୍ବା ମୁଖରୁ ଏଥି ମାନୁକୁ ମହାମୁଖ କରି
ଦିପଠିର ପାଇଁ କରିଲେ । ଯତନୀ ଜନ୍ମେ
ଦେବକ ସର୍ବ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ମାତ୍ରାକୁ ବନ୍ଧୁମୁଖ କରି
ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ବାହୁଦୟ ମନେରୁ ।

ଯୋଗ କାନ୍ତିମତ୍ତୁ ନୁହେଁ
ଏକିକି କହନ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଅବଳମ୍ବନ କରି ତୁମ୍ଭ ପା
ହିଲା ହେବେ ।

ବିଜୋବନ୍ଧୁ ଥୋର

ଦୁଇ ଲକ୍ଷ କାଳିପାଇଣା ଅନୁଭବେ ବର୍ତ୍ତମାନ
କହେବାକୁ କର୍ତ୍ତା ଲାଗିଥିବା; ବୃକ୍ଷିମାତ୍ର
ଆଜି ନାହାକଟା ହେଉ ଅମେରିକାରୁ ପାଇଁ
କରିମାନା ଦ୍ୱାରା ହାତେ ହାତ ଦିନ ଫରୁରୁ
ଦେଇଥିବା କବିତା “କୁଟ୍ଟ” ପ୍ରକାଶକୁ ଟେ
ଅଟକରି କେଉଁ ଅମେରିକା ବାହା ନମରେ
ବିକର୍ଷିତ ଭାବରୁ ଦେଇବ କବା ମନୁଷ୍ୟର
ବିଧିବିଷ୍ଟ, କିମ୍ବା କେବେ ମ୍ଲେକହାର ଦିନରୁ
ତାଙ୍କର ନିରାପତ୍ତ ଭାବା ରଖିଥିବା କୋଣ
ଖଟିଲାବନ୍ତ ଦେଖ ଯତେ ଶବ୍ଦାର୍ଥୀୟ ତର୍କିପର
ମାନୁଷର ବୁଝି ଆମର୍ତ୍ତର ଦିନରୁ ଆମେରିକ
ମାନେ ଟଳା ଆଜି କଲାବନ୍ତ ଭାବରୁ ଏବଂ
କେ ବନ୍ଦହେବାର କାହାରୁ

ବନ୍ଦେଶ୍ୱର ନା ପାତାଳା ବନ୍ଦାର ଥିଲା
କାହା ନାହିଁ ହେବ ହେବ କେବଳକୁଠା
କେବଳ କୁଠା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ
କେବେଳ କୁଠା ଲୋକମାନେ ଦେବ ଦୂର୍ଗା
ଦୂର୍ଗାକୁ ଧୂମର ଶୂନ୍ୟାଥାଏ । ବନ୍ଦେଶ୍ୱର
ଦୂର୍ଗାଜନ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ; ବର୍ତ୍ତମାନରୁଗୁଣ
ଦୂର୍ଗା ଅନିତମାନକର କରୁଥାଏ ତାହା
କରୁଥାଏ । ଅଗାମକୁ ଦୂର୍ଗାପିନ୍ଦା “ଶ୍ରୀ” କାହା
କାହା କରିମୁକ ସମ୍ମାନକ ଅନୁଷ୍ଠାନକର
କରିମନ୍ଦର ସମ୍ମାନ ପାତାଳା ଦୂର୍ଗା
କାହାକ ।

ଏହାରେ ମେହି ତାରି କଲାପା ।
କହିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦର୍ଶାଇ କହିବାରେ କର୍ତ୍ତା
ଏ ପାତାରାର ବାଟେବା ଅନ୍ତରେ
ମୁଖେ କେବେଳ କଥା କେବି ଦେବାରୁ
କହିବା କହାରର କର୍ମକାଳେ କହିବାରେ
ଏ ମହାବିଦ୍ୟାର କିନ୍ତୁରେ କଥା କହ କହ
ଏହି ପାତାରାର । ଠାରିପାତା କାହିଁଏକ
ଏହି ମରିବା କୁତୁହା ସମ୍ମରି କରି
କହିବାରେ କଥା ଏ, ଏହି ପାତାରାର କହିବାରେ

ଅନ୍ତର୍ଭାବ ପାର୍ଶ୍ଵକଣ୍ଠ” ରାଜା କଣ୍ଠ
ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ରାଜା

ଅନ୍ତରକ୍ଷଣ ପରିବର୍ତ୍ତନ । ୧
ଭାବିତବାସିମାର ସମ୍ମାନର ପାତ୍ରିତ ୧
ରୁଦ୍ଧ ପଦମାରବାର ମହାନୟ ବନ୍ଦରର ମାନ
ବୀଳ ପରିବା ପରିବର୍ତ୍ତନ କାର୍ଯ୍ୟକରି ୧
ଦିବସର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଅବୁଦ୍ଧ । ୧୫ ୧

ଏହି ସୁର୍ଯ୍ୟବାଳ ମଧ୍ୟରେ ଭାବୁ, ବସନ୍ତ
ମାନ୍ଦି ପ୍ରୀତ ସମାଜର ପ୍ରତି ବନ୍ଦି
ବଲପୁନ ପୁରୁଷ କରିଥିଲୁଣ୍ଟ । ଅବଶ୍ୟକ
ନୋଟକୁଳର ରାଣୀଙ୍କ; ନନ୍ଦ ଦିନମୁଣ୍ଡ
ଦିନ୍ଦୁ କାହାକା ଦିନ୍ଦୁରେ କାହାକା ପାଇଁ
ଦେଇ । ସେ ଅପଣାର ଅବସର ଦାକ
ଶାତିର ଅଛି କାହାକା ଦିନ୍ଦୁ ଏହି କାମ
କରିଥିଲୁଣ୍ଟ । ପରୀର କାହାକା ସାନରେ ପୁରୁଷ
କରିବାକାଳି ମେହି ଦେଇ ସେବନ୍ତର କାମ
ମାତ୍ର କରିବାକାଳି କାହାକା ଦୁହାବର ଏ
ପର୍ବତକ, ସମ୍ପଦରୀ କାଳି କାଳି କରିବି
ହୋଇବା କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲୁଣ୍ଟ । ଶୁଣନ ସଂକଷିତ

ପାଦବୀରେ ନୁହନ ସାବକ ପୁରାତ
ମାଦରକ ଉଥାନୁମରାତର ପରିବା କେ
ଲବେ ଦୋଷ ନାହିଁ । କର ସମାଜ
ନଥାଇ ମହିଦାବ ପ୍ରାୟେ ଅଭିଜନକରି
ପ୍ରକାଶନ ହେଉଥାଏ ।

ବ୍ୟାକ୍ ମରାକ ଓ ଭାବାତ୍ୟ ।

ଶୁଣି କେବଳବାପ ମଠର କୁଳମହା
ପଦେସନା ବାପ ପରଶଳକ ମନ୍ଦିର ପରିପ୍ରକାଶ
ପାହାକ ଶ୍ଵାଶକାନ୍ଦରେ ତାଙ୍କ ପିତା ଶ୍ଵାଶ
କମାନ୍ଦର ଭାବରେ କାପି ଅନେକ ବରତ୍ତ କାହୁର
ଦେଖିବ ଏ କାହାକାନାହିଁ ପରିପ୍ରକାଶ
ଦେଖିବ ଏ କାହାକାନାହିଁ ପରିପ୍ରକାଶ
ମମ୍ମାଙ୍କ ବାହୁଣ କ୍ଷତ୍ରଚମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ପଥେପିପ
କବେ ସବର୍କଳା କରିଦିଲେ । ମଠର ପଦର
ମନଙ୍କର “ଶାଧୁ” ପାଖପୁରୁଷରେ ମୁଦ୍ରାପରିମାଣ
ଦେଖିବକଳ ହେଉଥାଇ ସାଧ ନ ହଲେ
କାହାକରେ ହେ କେତେବେଳେ ? ସାଧ ଦିଲେ
କାହାକରେ କୁର ଅବହାର କାହାକରେ
କାହାକରେ ଯାବନ୍ତରୁମେ କିମ୍ବାତ କାହାକରେ
କାହାକରେ ହେବୁ ନ ଥିଲେ । କେବେଳେ ସାଧ
କୁଥାକରେ ଯାହାଯାଗାର୍ତ୍ତ ତହାଙ୍କ ନଳକଟେ
ପ୍ରୟୁଷ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସାଧ କାହାକରେ
କାହାକରେ । ତାଙ୍କ ମେହାମେହ ପ୍ରକାରରେ ଲିଖି
ଦିଯାଏନ୍ତି ହେ କୋଣେ କାହାକରେ ମୁଦ୍ରନ
କାହାକରେ । ଶାଖୁମାନେ ଏହ ମଧ୍ୟ
କାହାକର ପରିଲେବକର୍ତ୍ତ ଯାହାକ ଦେଇବ
ଏ କମାନ୍ଦର କାହାକର୍ତ୍ତ ।

ପାଇଁର କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ

କାନ୍ତୁପାତ୍ର ବା ୨୭ ମିନ୍ ସଲ୍ଟ୍ୟୁଏଟ୍ୟୁଳ୍ସ ମହିଦୁ
ମହିଦୁ

ଦର୍ଶକ ଆହୁର ହୁଅଥିବା । ଲାଗୁ
ମାନର ସମ୍ବନ୍ଧ କାହିଁ ହୁଏଥାଏ
କହିବ କେବୁଳ ଜୋହିବ ଦୟ ବା ଅ
ପରି । କରିବର୍ତ୍ତ୍ତ ସେ ହୁଏଥାଏ ହେଲେ
ଦର୍ଶକ ଏବାର ସମାଜର ପାଦ
କରିବା ହୁଏଗଲା । ଏତିବ୍ୟାପ କେ
ପରିପ୍ରକ୍ରିୟା କରିବାର କିମ୍ବା କାହିଁ
ଦେବ ପ୍ରାଣିତ ଜୀବର ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବ
ଏ କହି ସବୁକରା । ଯତେ କ୍ରେବି ପ୍ରାଣ ହେଲୁ
ଏ ଏବଂ ଏତେ ବୀଷତବ୍ୟ ପରାହାର ନକ୍ଷତ୍ରର ଦେବ
ଦେବାଜା କି କଲୋବସ ଦେବାଜା । ଲାଗୁ ପରିପ୍ରକ୍ରିୟା

ଏହି ଏକ ସାହାରା
ପ୍ରତିକେ ମାତ୍ରା ଏବଂ ଯେ ଏମ, ଏହି
ମନେ କାହିଁକୁଳିହ ପାପାୟତ କହିବା ପଢା
ପଦେଖକାର ବନ୍ଦମ ମାହୁତାୟ ଦେଇବା
କାହିଁକୁ ହେଉଥିବା ପାଦିବିର ବନ୍ଦମ
କାହିଁକୁ କିମ୍ବା କୋଣାକାରୀ

କୁଳାଳ ଦେଖିବାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଶାରୀରିକ ପରିପ୍ରକାଶ, ପରିପ୍ରକାଶ ଏବଂ ପରିପ୍ରକାଶ
ପରିପ୍ରକାଶ, ପରିପ୍ରକାଶ, ପରିପ୍ରକାଶ ଏବଂ ପରିପ୍ରକାଶ
ପରିପ୍ରକାଶ, ପରିପ୍ରକାଶ, ପରିପ୍ରକାଶ, ପରିପ୍ରକାଶ

ନିଜାତନବାର୍ତ୍ତ ଟଙ୍କା ଅନୁଷ୍ଠାନିକ

“ଆଖା” ବହୁରୁ, — “ମାତ୍ରାମରେ
ବାରାଖ ବହୁବାର ବହୁଲାଣି । ସାଧାରଣ ମାତ୍ରାମରେ
ବରତିନ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରାଣୀବଳର ସମ୍ମାନ
ପୁର ବେଳରେ ସମ୍ମାନିତ । ଇମାର
ବରତିନ ଭେଟ ଅଦ୍ୟାମୁ କରିବା
ଲାଗିରେ ବହୁଜଳ୍ପ । ଧର୍ମିକ ଧନ ଶ୍ରଦ୍ଧା
ପଦ୍ମ ହେଲେ ସମ୍ମାନ ହୋଇଥାଇବିଲେ
କେବେ ଲୋକ ଲୋକଳ ଏହୁତି ଆ
ଦ୍ୟବାର ଦୟାମୁ କରୁଥିଲୁବି । ଏଥାର କିମ୍ବା
ଦିବାରନେ ଗୋଣରେ ପବନଦା
ଲାକେ ଟକାପଦ୍ମା ମୋହରେ ସମ୍ମାନ
କରୁଥିଲୁବି ।” କେବଳ ଗଜାମ ନୁହେ
ବରତିନ ପକ୍ଷଟ କିଣିବା ପୁଅ ଏ
କାହାରେ କଳଇବି । ଭେଟ ପ୍ରାଣୀମାତ୍ରାମରେ
ମାତ୍ରାମରେ କେବଳ କାହାରେ

ବହୁକଳ କିମ୍ବା ଲକ୍ଷେକ୍ତର ଓ ଏହେଥି, ମାତ୍ରାକର ତେବେ ଶିଶୁମାନେ ମଧ୍ୟ ତତ୍ତ୍ଵ ଶବ୍ଦର ଶୈଳୀର ବୁଲିବେ ଯାହା ପାଇବା ସାଧାରଣ ବକ୍ଷେତ୍ରମେହୁରା ଅବଦତ ଅଶ୍ଵାଇଲେ । କିମେ ତେଜିନ୍ଦୁ ଓ ମତେଲ ସୁଲବ ଶୈର ଓ ତେବେ କାହାରେ କମଣା ବୁଦ୍ଧି ପାପଦିଲେ । କିମେ ବୁଦ୍ଧିରେ ପରିପାଳନୀ ଗୁଣ ପାଇଲୁ କାହାରେ ପରିପାଳନୀ ଗୁଣ ପାଇଲୁ ୨୦ ଏପରି ଦୁଇର ପାଇବ । ଅରୁଦବ ପେଇଁ ସୁଲବେ ଏ ବିଦିତ କଥକ ପଦ୍ମମଣ୍ଡଳୀ ଏ ଥିଲୁ, ପୁଣି କଥଣ ପନ୍ଥମାର୍ତ୍ତିରେ, ସେହି ସୁଲବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସଥାହିତ ପରିପାଳନୀ ଗୁଣ ଗୁଣା ହେବାର କଥା ଏହା କେବଳ ପ୍ରଧାନ ଶିଖନ ଶିର୍ଷର୍ତ୍ତ ପକ୍ଷମାର୍ତ୍ତିରେ ନାୟକଙ୍କ ଅବସଥୀ ଓ ସରାର ପରିବର୍ତ୍ତନ କଥାରେ ଅଭିନ୍ନ ହେବନାହିଁ । ଶିର୍ଷର୍ତ୍ତ କଥା ପରିପାଳନୀ ଗୁଣା ଗୁଣା ହେବାରେ

ବଂଚିରେ କରୁଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ବନ୍ଦିରଙ୍ଗ
ପ୍ରକାଶ ଓହିଲ, ଦେଖ ହାଣ, କାରୁ ଦିନାପାନର
ଯାଏ ବେଠାକୁ ଯାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ମହିତ ଚାରିରେ
ନାକ ଦଶ ସେମାନଙ୍କ ଭରିବେଶେତର ଦ୍ୱାରାହିତ
କରୁଥିଲେ । ସଂମୟର ଅର୍ଥ ସ୍ଵର୍ଗ ଦୂର ନିର୍ମାଣ
ପ୍ରକାଶ ସମୟ ବାର୍ଷିକ ଦିନାତାକୁ ଅନାଜର
ଦେବକୁ, ଯେତେବେଳେ କାମନେ
ଦଶାୟାହି ହୋଇଥିଲେ, ଜିମାର ବାରୁ
ଦାରୁଥି ପୁଣ୍ୟକ ଅକୁଣ୍ଡ ଶନ୍ତରେ ଦୁଲ
ବୁଝ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ଓ ସ୍ଵର୍ଗ ଦିଲାହ
ଭବ ପ୍ରତିଶବ୍ଦ, ବିଜୟ ବିଜୟର ସବ ମେଟ
ଟ କଣ୍ଟେ (୧ ଶହେର ଦାନ କରିପାରିବି ।
ଏହା ଭବା ପୁଲଟ ଯେମର ସ୍ଵର୍ଗରୁଷେ ତଳେ
ସାରେ ଏଥିବାର ସ୍ଵର୍ଗ ପରିବିଅନ୍ତର ମଧ୍ୟ ଦାନ
ଦରିଦର ପରିବିତ୍ତ ଅନ୍ତରୁ ତଳର ଏହି ବହୁ

ଜରତ ପୁରୁଷରେ ମୟ୍ୟା ।
ଦିନରେ ପଦତ କ୍ୟାହାରେ ଗେହ୍ନ
କରିବାର ବୁଝି କାହାର ମୋଟା ମୁଗାର କୁଣ୍ଡ
ଅଛିରେ ପ୍ରାନ୍ତ ପରିମାଣରେ ଗଠାଇ ଅଛି ।
ତାହା ପଢ଼ିବ ଜରତ ଅପେକ୍ଷା ଗୋଟା ଏକ
କାହା । ମୋହିମାନ୍ୟ ପାଦର କାହା

କାମରେ ପ୍ରକୃତ ଜୀବର ଅପେକ୍ଷା କୁମ ମନ୍ୟରେ
ଦକ୍ଷିଣାମୁଖ ଏହା ଏହା ପ୍ରକାର ତତ୍ତ୍ଵାଶଳା ।
କୃତ୍ତବ୍ୟା ପ୍ରମାଣ କରେସ ମନୀରେ ସମ୍ମାନକର
ଅପେକ୍ଷା ଅନ୍ତରୁତ ଅଭିଭବ ନିର୍ବରଣ କର କରିବ
ବେ, ତିକତକ ନେତ୍ର, ବୈବଳ୍ୟ ସହାନୁଷ୍ଠାନ
କରିବୁ ପରେ, କେତେବେ ପୁଅରେ ତୋଣନ୍ତିର
ବସ୍ତୁର ପାଶକ ପାଇନ୍ତାଯାଇଁ କରିବ ଅଭିଭବ
କରୁଥିଲୁ ।” ଯେଉଁମାତ୍ରେ ଦେଇର ମନୀର
ତାପନାମେ ଜୀବର, କଥିଦ୍ୟାବର ତାପନ,
ପେନାରେ ହାତରଟା ପୁନାରେ ହାତ ନାହିଁରେ
ଭାବ କରିବ ଦେଇ ବିଦ୍ୟ ଏହି ବନ୍ଦହାର
କାହାର ବର୍ଣ୍ଣା ।

ମହାପାତ୍ର ପାତ୍ର

ମହାତ୍ମା ବନ୍ଦୁ ରାଜା ସମ୍ବନ୍ଧର ଦେଶର
ବ୍ୟୁକ୍ତମାତ୍ରକ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୁବାର ଅନ୍ତରେ ହୋଇ
ମହାନ୍ମା ବାନ୍ଦୁର ପାଠ୍ୟକୁ ଦେଖଇ କବ ଥାଇଁ
ବସନ୍ତ ପଣ୍ଡବା ସବାର ନିମ୍ନପରିନ କାହା
କୁହାନ କହିଲୁ । “ମାନ୍ମ ଦେଖିପିଲାର
ମୋହର ସେବ ନାହିଁ ଏହା ଏହା” ଅନୁଭବ
ଥାରେ ହେବେ ମୁହଁ ବକାର ମୁହଁ ହୋଇଥାଏ
ଏଠାରେ ପାତ୍ରବାନେ କଣ୍ଠେ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞଙ୍ଗର
କୁହା ମେର ପଣ୍ଡବ କବୁଦ୍ଧକୁ । ପରେ
ମାନ୍ମବାର ହୁବେଶର କୌଣସି ତରିକାରୁ ।

ବୁଦ୍ଧି ବାଜୁରୁ ଦେଖାଇବୁ ।
ମର ବୁଦ୍ଧିରିବାରେ ବୋଲି ବାଜୁରୁ
ହୁ ଅଛି । ଯାତ୍ର ବୁଦ୍ଧିରୁ କଳାକାର
ଶକ ଅବଧିକ । ସେହି ଅର୍ଥ ଦେଖିବ
କବ ତାକୁ ମୁଖର ଅବାକୁ କରିବ
କିମ୍ବା ବିଦ୍ୟାରୁକୁ ପରିବର୍ଗୀ ଶି
ଖାନାବୁଦ୍ଧ ଏବଂ ପରାମି ଶିକ୍ଷକ
ପିତ୍ର ମହାପୁରୁଷଙ୍କ କରିମନ
ଦେଇ ନାହିଁ ପ୍ରାଦେଶ କ୍ଷେତ୍ର କରୁ
ଗରିବ ବିଦ୍ୟାରୁ ଧାରି ମନ୍ଦିର
ପାଇବୁ । ଏହି ବିଦ୍ୟାରୁ କମରୁ
କି ମନହର ଅର୍ଥ ସାହୀରେ କୁଣ୍ଡିତ
କି ନହେ । ସମ୍ବନ୍ଧ ବିଦ୍ୟାରୁ
ପ୍ରଦାନ କିମ୍ବା ପରମାନନ୍ଦ ପରରେ
କୁଣ୍ଡିତ କୋର ଦ୍ୟାମୁକ୍ତାରୁଦ୍ୟାମୁକ୍ତାରୁ

ଶୋଭ କୁଳିପୁର ।
ଶୋଭ ବାବକର ଶୋଭ ଆବମ
ଏହି ଶକ୍ତି କାହିଁ ଲେକେ ଦିନ
ପରି ପରି ଥିଲ ଅନୁଭବ ଅପରି । ଶୋଭ
ଏମାକେ ବନ୍ଧୁଭାବ ଓହ୍ଲାଦପତ । ଏହି
ପରିବର୍ତ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତ ଏହି ଜିଜ୍ଞାସାକର
ଦିଲେ । ପାଇଲାଖେମୁଣ୍ଡି ମନରେ ଏହି
ଶକ୍ତିର ପେକେ ତେଣୀ ତେଣୀ
ପରିବର୍ତ୍ତମେହ ଏମାକକ ଶୋଭା ସକାଳ
ପ୍ରୟୁକ୍ତି ମାନ ଉପରେ ଥିଲେନ
ପରିବର୍ତ୍ତ ଲଭିଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମହା ଏ
ପାଇଲମେହ ପାଶ ଦେଇ ଏହି ହୁଲମାନ

ମାତ୍ର ୨୭ ବା ୩୦ ଜଣ ଶୈରଷ୍ଟ ଏହି ଗୀତ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ଏବଂ କଥା କମ କରୁଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ କଥା—
“ଶୈରଷ୍ଟ ବଦ୍ର ପିପାଳି” । ସେହି ନିମ୍ନଲିଖିତ
ପ୍ରଧାନ ଶିଖର ପ୍ରକାଶକ ଅନ୍ତରାଳ ହେଲା
ସାଇର ସାଇର ପିପାଳିମନଙ୍କ ପରି ପ୍ରକାଶକ
ଅପରାଧ ବା ମେସିଲିନ୍ଦ୍ରବ୍ୟକୁର ପ୍ରେସ୍ ପାଇବା
କଥ ଶୁଣାଗାୟ । ଏହି ଶିଖରରେ ମ୍ଯାନ ଉପରିରୁ
କର୍ମପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁଗାରିଷ କରାଇଲା । କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀହରି
ପାଇନ ଦୂର ଏହି ପ୍ରେସ୍ ପାଇବା ଦିଶା ପରି
କେବେଳକଣଙ୍କ ପରର ରନ୍ଧର ଅପରାଧ କାହିଁ
ଅର୍ଥାତ୍ କାହାକର ଅନ୍ତରୁ ପାଇବା ନାହିଁ ।

ଏ ସିନ୍ଧର ଗୋଟିଏ ଲୁହ ତେ କରୁଥିଲା
ମନୁଷ୍ୟର ଦୁଇ କର କରିଥିଲା । ଏ କରୁଥିଲା
ଗୋଟିଏ ତଥା “ମାନୁଷ୍ୟର ଦୁଇ ପରିମାଣରେ
ଦେଖାଇଲେ ମୁଁ ମୁକ୍ତ ଥିଲାକି କରିଥିଲା ।
ସୁମଧୁର ଏହି ସ୍ଵର୍ଗ ସମସ୍ତରେ ପରିଦର୍ଶିତ କରିଥିଲା
ଓ ବରିଗୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦୂରିତ ତୌରେ ଏହାକି ତଥା
ଗୋଟିଏ “ଶିଖାମା” କହି କରିଥିଲା । ଶିଖ
ଧାର୍ମକ କମିଶିଶୋଇ କଲେ ମତି ପରିଦର୍ଶିତ
କରିଥିଲା ଯେ, ମୁଁ କାହାର ସ୍ଵର୍ଗମାନର
ମଧ୍ୟରେ ଏ ଅର୍ଥାତ୍ କୁଳର ଜ୍ଞାନ ସାଧନୀୟ
ନହିଁମ । ତେବେମାନେ ୧୯୬୫ ସେଇମୁଦ୍ରକ କ୍ଷେତ୍ରରେ
ଏ ସମ୍ପାଦନରେ ଦର୍ଶକ ସ୍ଵର୍ଗରେ ନାହିଁ

କଣ ପର୍ମିଣ୍ଠ ଜ୍ଞାନୀ ହୋଇଜାହା
କାଳାଶେଷ୍ଟ ମାତ୍ର ଏଥେ ପଢ଼େ ପାଇଲାକୁ ଅଧୀନ ସୁଲା । ଏ ମଧ୍ୟରେ କରିବା
କରନକ ହେଲା, ପୁଣି ମାତ୍ରାଶଳେ ଇତିହାସ
କାଣ କଣେ ଦାର୍ଶକ ଅପିର ରଖାଯାଇଲା
ଅମ ଜୟନ୍ତ ପରିବ୍ରାନ୍ତ ତପେ ବର କେଳାଯାଇଲା
ଦେବ, ଅକ୍ଷୟ ! ଦେବତମାନ ଧାରା
କେ ତେଜ୍ସୁତ୍ ଦେଲେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
ମନ୍ଦିର ନରକତ ପୁରୀ ମହାଯ ପଞ୍ଜିତ୍ ।
ଦେବ ମହୋତ୍ସବ ଶୈର ତାତିର କରା
ଅମର୍ମତ୍ତିତ ହୃଦୟରମ କରିଥିଲେ,
ପର୍ମିଣ୍ଠମେଧକୁ ଲେଖି ଧାରନାର ତଥା

ବାହାର ପାଇଁ କରୁଥିଲା । ଦୟାରୁ କି
ବିହକ ମନ ତାହାକ ପୁଣ ପେଣି କରିଗ
ଦେବ, ସେହି ବିବେଶ୍ୟରେ ବେଳମି ଅଳ୍ପ
ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି । ପାଠକେ ଅନ୍ତମକ କରିବିବ,
ଗତ କାହା କି ବର୍ଷା ହେଲା ଯେ କରୁଥିଲୁଗ
ଏ ଅଧିକ ବର୍ଷାବୁଦ୍ଧି ମୁସପାହ ହେଲେ
ଏହି କାହା ମାତ୍ର କରଇଲେ ତାହାକ ଜାମରେ
ଏହି ପଦବିକା ଅବଳା ଅର୍ପିବ ଦେବ,
ରାତ୍ର ବହୁପଦାଶମାତ୍ରକ ଶ୍ରୀକର୍ଷ ପାହନ୍ତିକିଲ
ଏହି ବାମରୁ କହିବୁତି କରି ସବୁକାଠ
ଅଧିକାର ଦିଲା ବାମରା ବରୁତି କି ? ଏହି
ଅବରିକ ଶକ୍ତି ପାମାନ୍ୟ କରିବ କଣକ ତାହା

ପୁରୁଷୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥିଲା । ହେଉମାତ୍ରରେଇ
ସହରେ ଗୋଟିଏ କରନ୍ତୁ ମାତ୍ର ଶଠିବ ହୋଇ
ଅନେକ ଗର୍ଭବ ହୁଏଇଁ ଦୁଇଇ ଦେଇଛି ଏଣୁ
ଶପଦାର ବ୍ୟୁତେ ଦାକ୍ତାତ୍ୟ କରିପାଏ ।
ବିଶେଷକାର ଲୋକପାଇଁ ଯା ତା ଦେଇପାଇ
ଏଥୁ ଏନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟର ଆଜି, ଏ, ଏହୁ ମନୋକ୍ଷେପ
କରୁ ସହିତର ଅସକ ଅନନ୍ତରକରୁ ରତ୍ନମନ୍ଦିର
ପୁରୁଷର ବିରେଣ କରିପାଇଲେ । ପରା କାହାର
ଯତ୍ତବ୍ୟର୍ଗରୁ ଯେ ଏହା ବାହୁ ମହୋଦୟ
କରିପୁଣି ଥିଲେ ।

କିମ୍ବା କିମ୍ବାରେ ଏକଂ ଜାଗର ଭାବରେ
ଜୀବଜୀବନ କାହିଁକି କିମ୍ବାକ କୁଣ୍ଡେ କାହାର
ବର୍ଣ୍ଣନା କାହାରକୁର ପାଦେ
ବ୍ୟୋଧ କଲେ । ତତ୍ତ୍ଵାଳକ ସ୍ଵର୍ଗ କାହାର
ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦୀ ପର୍ବତ ପାଦହବ—କୋଳର
କୁମୁଦବନରର ଶ୍ରୀମାନ୍ ଶ୍ରହର୍ଷପାତ୍ରନ ଦୂ
ରୁ ଶ୍ରୀପକ କାମରେ ବିମୁକ୍ତ ତର
ଦେଖି ଅଧିଷ୍ଠରକ ତତ୍ତ୍ଵବିଧାନ ପୂର୍ବ ଗ୍ରହ
ପ୍ରଧାନାୟତକ ଶିଖବିକାରେ ଦୂର
ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଦୂର ନିରାପଦ ଲୁହକ
ବେ ଏହାଏ ଆଲରେ ଦେବକ (୫) ନ
ବସନ୍ତ ସଲେ, ଦହିର ହମାର ଶ୍ରୀଗୋଟିଏ
କେବଳ ପୁଣ୍ୟପୂରୁ ମନେ । ବିକ୍ରି ୬୫
୧୯୬୮ ସଲରେ ବସନ୍ତ ମନେ

ପାନକଟାରେ ପୁଣି ମମେ ଏକାନ୍ତକଟାରେ
ପେପାର ଆଇବା । ଅଛେବ କରୁଣିଷ୍ଠ ତାଙ୍କ
ଶତିଙ୍କ ମିଥ୍ୟା କଥାରେ ବନ୍ଧୁଗତ ନ କର
ଚାହିଁବା ଆବ ହେବେଇ ସମ୍ମ ଶରମାରେ ଭାବ
ଧୂଳର ଅନ୍ତରର ଅଳିଦୁଇ ଅନୁଭବ କରୁଣେ
ବୋଲି ଆଶା କରିବାଏ । କର୍ତ୍ତମାର ମାତ୍ର
କିମରର ପାଇଁଷୁ ଲନ୍ଦୁଳୁର ଶୀମାନ୍ ବାହୁ
ଜୀବହାସ ରଥ । ସେ ନନ୍ଦା ତୋଙ୍କ ଦେବ
ମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜୀବପତ ଶାର କରିପାରିବି; ତେବେ
ଶିକ୍ଷଣ ପାନାୟକ କାର୍ଯ୍ୟକଲୟ ପୁର
ଏଥିମେ ପ୍ରାତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଅବେଳ ଯେ
ଏହିର ସୁନ୍ଦର କରିବେ । ୧୭ ।

କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା ସମେତର ପରିମାଣଙ୍କ ଓ ପ୍ରାପ୍ତି
ବିବ୍ରାତକମାଦକୁ ଧଳାବାଦ ପ୍ରକାଶ ଦୟାଶ୍ରୀ
ପେ ଦେଖାଇଲ ପାତ୍ରଙ୍କିନଙ୍କ ଅପରିଚିତ, କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ,
ଓ ବେଳେ ସେବାରୁପରିପାଦ କରଇଲ କିମ୍ବା
ଦେଖି ଉପାଦାନ କରୁଥିଲା । ଯେବୋ ସେବା ଏ
ସମାଜ ପଦାର୍ଥର ପୁରସ୍କାର ଦିଲାଗ
ମୁଁ କୋଣଦିଲାରେ ଦେବକେ ଦେବ ଦାହୀଁ ;
ମୁଁ ଏଠାରେ ଦେବି ଦାହୀଁ ପୁଷ୍ଟିଦେହ, ମୁଁ
ଦେବଧାର ଦାହୀଁ ଓ ଦୁରକ୍ଳେଶ୍ୱର ନାନାନା
ମୁଁ ଦେବପାତ୍ର, ନାନ୍ଦ ମୋର ମନ୍ଦିର ଏ ମୁଁ
ଦେଖାଇଲା । ଅଛି ସମୟରେ ଏ ସ୍ମର କେବେ
ଦେଖାଇଥିଲା, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିପାରୁଥିଲା
ଏ ପରିମାଣରେ କିମ୍ବା ଏହି କିମ୍ବା

କାର୍ତ୍ତିକା ଜାତିକାନ୍ତିରେ ୧୯୯୯ ଶାଖରେ ଚୋଇବା କୁଳା
କାର୍ତ୍ତିକା ଦିଲ୍ଲି । ଏହି ୧୯୯୯ ଶାଖରେ କାର୍ତ୍ତିକା
ଅକାଦ୍ମି ଶାଖା କରାର ବିଷୟ ।

କଣେ ମାରନ ବାସୀ
ଓତ୍ତିଥ ମାରିଥିଲେ ମେ ଲାଗ ଦୁଇରେ
ପୁରୁଷ ବଜରଣୀ ପାଇ ।
ଓତ୍ତିଥ କେବେଳ ଗୁପ୍ତ ପୁରୁଷ
ପଥମେ ମରାଇଲେ ଗୋଟିଏ ମାରିଥିଲେ ଦୁଇ
ମାରିଲେ ମରାଇଲେ ଗୋଟିଏ ।

ନୀଳାମର୍ଦ୍ଦାହାର

କେବଳ ମୁଖ କେବଳ ମୁଖରେ ଅଗାମତ
କୁ କରିବାରୀ ଅବସ୍ଥା ହାତ କରିବାରୀ ଏବଂ
ପ୍ରାଣ ଜୟସ୍ଵର ଧାରୀ ୧୫
କରିବାର ମାତ୍ରାକୁ ତୁମେର ଜୀବି କାହାରେ
କରିବା କେବଳର ମୁଖ କଟିବା ୧୬

୯. ତମ ଦରବାର ପୁରୁଷ ପରମ୍ପରା କିମ୍ବା କାନ୍ଦିଲାର ମୁକାମ ହାବେବୁର ରବାରାଖା
ମୁହଁ କନ୍ଦିଲାର କ ୬୫- ମେ ତମ ପୁରୁଷ ପୁରୁଷ
ମୌର୍ଯ୍ୟ ଅଧିକ ପରମ ମନ୍ଦିରର କା ପାଇଁ
ହାଇକାର୍ଯ୍ୟର ମୁକାମର ପ୍ରୟାତ ସରକାରମା
କ ୨୨ ବା ପଟେ ତମ ମୁଖୁ ରବାରାଖାର
ମାତ୍ର କଲୁଗବସର ବା ଟେଲିଫିଲ୍ କୁ
ମଣେଟ ମୁହଁ ପରମାନା ୫ ୨୫୦ ତମିଲା

୪ । ହାତକ ସ୍ତା ଦ୍ୱା ତ ଥ ଗୋ ମୁଁ
ଯାବେଲୁଗ କଳିତ୍ୟନ ପ୍ରା ତକ୍ଷଣ ୧ ୮୪
୧୭ ୧୫ ଦ୍ୱା ମୋଟ ମେହିତ ତରକ ମନକର
ଦ୍ୱା ତ ମହିତ ତମାର ସବରକ୍ଷଣ ୧ ୯୨/ଦ୍ୱା
୧୭୮ । କହି ପଥର ପତତାର ମାନଦିଲ ଲେଖ
କରିଲା ପତର ୧ ୦୧ କୁ ମନୋର ସ୍ତା ମନକର୍ତ୍ତା
୧୭୯/ ମନକର୍ତ୍ତା ବନ୍ଦ ତ ତରକର୍ତ୍ତା ସହ ମନ
କାର ପଦ ଅବହାର କରିଲାହୁ

୧୦—୪୭ ବନ୍ଦକୁ ଜମା ୨ ୦୮ ମୁଦ୍ରା
୫୧୦ (ଦ୍ୱା)

୧୦

ଭାର୍ତ୍ତା ପାତ୍ର ନାମଙ୍କାରି

୧ ୪୫୦ ମର ପୁଣ୍ଡରାଜା ସତ ୧୫୦ ମର
ଦୀଃ ପଦକଳ କୁରୁତ
ଶ୍ରୀମତୀ ପିବେଦମନ୍ତ୍ର କବୀ ସାଃ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦନ
ପାଃ ଧାରନର ରା ବାଲେନନ ୨୦୭
ଶ୍ରୀମତୀ ପାର୍ବତୀ ଚାରାକାଳ ପ୍ରମେତ
ପ୍ରାତିଶିଖ ୨୫ ଅର୍ପଳ ୨୩୮୫୦ ମର
ପୁରୁଷାର୍ଥ ୨୬୧୫୦

୧୦

୧୦—୪୭ ବନ୍ଦକୁ ଜମା ୨ ୦୮ ମୁଦ୍ରା
୫୧୦ (ଦ୍ୱା)

ଏ ବିବରଣ୍ୟର ମେ ଉଚ୍ଚବାହୁ ପରିବହନ
କରି ଉପର ଯାହାର ରହିବ ମୋହନସୁର କାର୍ଯ୍ୟର
ପରିବହନ କିମ୍ବା ୧୯୯୯ ତଥେ ତାଙ୍କୁ
ମଧ୍ୟରୁ ଉଚ୍ଚବାହୁ ପ୍ରତିବାଦିମାନ ସ୍ଥାନୀ ଓ ଅନ୍ୟା
ଅନ୍ୟାନ୍ୟର ପ୍ରତାପକର୍ତ୍ତାର ବିଷୟରେ ୧୦/୧୯୯୯୯୧

୧୯୫ ମେ ଦିନରେ ହର ୧୫୦ ମରେବ
ମହିନା ପୂର୍ବ ମନ୍ଦିରରେ ପାଇଲା
କଲାପର ପ୍ରକାଶ ପାଇ କରାଯାଇଲା ଯାହା
ପାଇଲା ପ୍ରକାଶ ପାଇ କରାଯାଇଲା ଯାହା

କବିରୁଦ୍ଧରେ ବ୍ୟକ୍ତ ହେତୁରୁଦ୍ଧରେ କବି ହେତୁ-
କିମ୍ବା ନେମୁହାରେ ହେତୁରୁ ହେତୁରୁ ହେତୁରୁ ମୁଣ୍ଡ-
ମୁଣ୍ଡରୁଦ୍ଧରେ ଅନ୍ତରୁଦ୍ଧରେ ତା ହେତୁରୁ-
ହେତୁ ଦେଇପରିବୁଦ୍ଧରେ ...

ମୁଖ୍ୟ କମ ବାକାଇବ ପୁରୀକାଳ ପାପର
—^{୧୦} ତାହିଁ ଶୁଭାତ୍ମାତରେ ପାପର
କା ପକ୍ଷ କରୁଥିଲୁଭେ ତ କରୁଥିଲେ
ପକ୍ଷଟ ପୁରୀରୁଥିଲେ ପାପରକ୍ଷା କରୁଥିଲୁଭେ
କରୁଥିଲୁଭେ କରୁଥିଲେ ପାପରକ୍ଷା କରୁଥିଲୁଭେ
କରୁଥିଲେ କରୁଥିଲେ ପାପରକ୍ଷା କରୁଥିଲୁଭେ
କରୁଥିଲେ କରୁଥିଲେ ପାପରକ୍ଷା କରୁଥିଲୁଭେ

କରିବାକୁ କରେନ୍ତିର ଓ ସୁଅଧିକରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ତତ୍ତ୍ଵବା ଓ ସତ୍ତ୍ଵ ମଧ୍ୟରେ
ଓ କରିବାକୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ମୁକ୍ତ
୧୧ ପାଇଁ କରିବାକୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ମୁକ୍ତ

କଣ୍ଠରୁ ଅନ୍ତରୁ ମହାପରିବହନ ଅନ୍ତରୁଧାରେ
କରାଯାକୁ ଦେଖନ୍ତି ଦରେଖରେ ଅନ୍ତରୁ ଦେଖନ୍ତି
ଏହି ପରମାର୍ଥରେତ୍ତମାଟ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ତା କାହିଁଥିବା ରୁହି ଅନ୍ତରୁ ବାଗମିକ ଦେଖନ୍ତି
ଏହି କରି ଦରେଖରୁକୁ କରନ୍ତି ଏହି କରନ୍ତି
ବାଗମିକ ଏ ଦରେଖରୁ ଅନ୍ତରୁ କରନ୍ତି
କରନ୍ତି କରନ୍ତି କରନ୍ତି

କବିତା ମେଟେ କରିବା ପାଇପାଇଁ ମୁଣ୍ଡର ନ ଭବତା ଦେବ ହେ ଏହା କାହାର କଥା
୧୯୭୨ ମେ ବାରା ଏଁ—ଏହା କୁ କର ୧୯୮୫ ବର୍ଷ ମାର୍ଗମାସଜ ତା ୧୦ ଟଙ୍କା ରହି
ଥିଲା ୫୫ ଟଙ୍କା ମୁଣ୍ଡର କବିତା ପାଇପାଇଁ କାହାର କଥା
ମଧ୍ୟରେ ଦିବାକି ପାଇପାଇଁ କମ ମୁଣ୍ଡର
କାହାର କବିତାରେ କଲ୍ପନା କଲ୍ପନା । ଏହା
ମୁଣ୍ଡରେକାମାତ୍ର କରେ ଏହା ପାଇପାଇଁ କମ
କରି ମୁଣ୍ଡର କବିତା କଲ୍ପନା କଲ୍ପନା । ଏହା ମୁଣ୍ଡରେକାମାତ୍ର

କଞ୍ଚାପନ୍ଦି ।

ମୁଖ ବିଜ୍ଞାନୀ ।

୩୮

୩୭

ସ୍ବରାଜ ଉପଧାଳ୍ପ ।

ନୟୁଷ୍ଟକ କଟକ ।

ଏହି “ସ୍ବରାଜ ଉପଧାଳ୍ପ” କଟକର ଶୋଟିଏ ଥିଲେ ଫଳାଫଳ ଦ୍ୱାରାଗାଲା ।

ମଧ୍ୟଏଳ ଏବଂ ସନ୍ଦରବ ରେଗୀମାନେ ଏଠାରେ ରହୁ ଚିତ୍ରା କରିବାକୁ । ପରିଷା ଅବବର୍ତ୍ତ ଯେଉଁବାରେ ରେଗରେ ତଥା ପାର ଦିନାକାଳ ହୋଇଥିଲେ ଦେମାନେ ଅଛି ମୁକ୍ତି ମୂଳରେ ଏଠାରେ ଚିତ୍ରା କରି ଥିରାଗା ହେଉଥିବାକୁ ।

ଗରିବମାନଙ୍କୁ ପଥାସାଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ ଦିଆ ହେଉଥିଲି ।

ବି ଗରିବ, ବି ବଡ଼ଲେବ ଚିଠି ଦେଖିଲେ ଅଛି ଶୀଘ୍ର ରହିବ ଦୟାପାଦ । ରେଗୀମାନଙ୍କର ଚିଠି ସବୁ ଅଛି ଶୋଧିଲାରେ ରଖାଯାଏ ଯେଉଁମାନେ ଏଠାକୁ ନିଜେ ଥେବାର ପାଇଁ ରେଗର ସମସ୍ତ ବିବରଣ୍ୟ ଲେଖି ପଠାଇଲେ ତାଙ୍କ ପିଃ ଦ୍ଵାରା ଦେମାନଙ୍କୁ ଉପଧି ପଠାଯାଏ । ଏହି ଚିତ୍ରାଦ୍ୱାରା ଅଧିକାଂଶ ରେଗୀର ପ୍ରାଣରକ୍ଷା ଦେଇଥିଲା ।

ଅଛୁ ବିବିଧ କରି (ଅପରେସନ ରେ) ରୋଟିପନ୍କୁ ପାଇଲେ ରଖି ଭଲ କରାଯାଏ । ଯେଉଁମାନେ ଅପରେସନ କରାଗାନ୍ତି ବଲ୍ଲା କରିଛି ଦେମାନେ ନିଜେ ପାଇଁ ବିମ୍ବା ପରି ଲେଖି ଥମସ୍ଟ ଠିକ କରନ୍ତି ।

ନୟୁଷ୍ଟକ ସନ୍ଦରବ—ବର୍ତ୍ତ ସହିତ ଉପଧି ନିଶାର ନାମଠ ଦୂରନ୍ତ ପୂରାଜନ ପ୍ରସାଦ ରୋଟିପନ୍କୁ ଅଛି ଅଛି ପରିବର୍ତ୍ତ ଅଗୋଟି ଦେଇଥିଲା । ତାତ୍କାଳରେ ଏହି ପାଇଁ କାଗା ଅଛି ଅଛି ସମସ୍ତରେ ତମକୁର ଫଳ ଦେଇଥିଲା । ଚାଣ୍ଟେ ରୋଗର ଚିତ୍ରା ଦେଇ କରାଗ ହୋଇଥିଲେ ଶେଷ ମନ୍ଦିରକୁବର୍ତ୍ତ ନେଇ ଥାରୋପ କରନ୍ତି ।

(୨)

ଉପଧି ନାର ଅଛି ଗରିବରେ ଅଛି ରେଗୀ ଭଲ ହେଉଥିଲା
ଥରେ ପ୍ରସାଦ କଲେ ଦୁଇପାରିବା ।

କାହିଁମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କମେପ ତନୋବନ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ରାତମାନେ
ଦେବାକର କମା ଚିଠିଲେଖି ଦୁଇପାରିବା ।

ସ୍ଵରେଗର ଚିତ୍ରା ନିମନ୍ତେ ରହିବ ହେବା ନାହିଁ । ଏହା ଅଛି
ଦୁଇକର ହେଲେ ମୁକ୍ତି ଅଛି ଅଛି ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦିତ କରିଥାଇଁ । ପୂରିଜନ
ଯେ ରୁଗ ଅଗୋଟି ହେଉଥିଲା । ମଧ୍ୟଏଳରେ ପରିଷା ସମସ୍ତ
ଦିନର ଉପଧି ନିଅନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ରେଗୀକୁ ଏଠାରେ ରଖି ରଖିଥାଏ
ଦେବାକର ମେହା କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ରହିବାର କରିବାକୁ
ନାହିଁଦିବ । ମଧ୍ୟଏଳ ଯାଇ ଚିତ୍ରା ମଧ୍ୟା ଦେଇଥାଇଁ ।

ତେମା ରେବାକୁ ହେଲେ ଅମ୍ଭେମାନେ ତରୁ ପରିଷାକର ଅଛି
ମୁକ୍ତି ମୁକ୍ତିରେ ତେମା ଦେଇଥାଇଁ ।

ବର୍ତ୍ତ, ବର୍ତ୍ତ ମୁକ୍ତିରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନିଷ୍ଠା ପରିଷା
ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ଭେମାନର ତାତ୍କାଳିନରେ ଅଣ୍ଟିପଣ ପରି ଅଛି ।
ଅମ୍ଭେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ରହି ଯେଉଁମାନେ ଚିତ୍ରା କରିବାରେ ସେମାନଙ୍କୁ
ଏହିଥିରୁ ପରିଷା କରାଯାଇଁ ।

ଦିନର ଯେତେ ରେଗୀ ତାତ୍କାଳିନର ଖୋଲାଥାଏ ଏବଂ ସବୁବେଳେ
ଯେ ସହିତ ପରିଷାର କରିପାରିବେ ।

କି ମୁକ୍ତି କି ପୂରିଜନ ପରିଷାର

ଜୁର ସକାରୀ

ଅମ୍ଭର

ଏଣ୍ଟିମେଲେରିଆ ମିକ୍ରୁର

ଏଣ୍ଟି ବାହୋର ବର ଅନ୍ଧବରା କରି ଦିବନ୍ତ ଏହା ବାହୋର କରିବ
ମୁକ୍ତି ଅଛି ମଧ୍ୟ ଭଲ ଦୂରା ।

ତାତ୍କାଳିନ ଶିଖି ଟ ୧୯ ଶୋଟିଶି ଟ ୦ ୫୭ ତାତ୍କାଳିନ ଟ ୦ ୫୮

ତାତ୍କାଳିନ— ତାତ୍କାଳିନ—ଅନ୍ଧବରା ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଏହି

ନିମ୍ନଲିଖିତ

ପୋ: ଆ: ଗୁମନଗୋପ—କଟକ ।

ଶବ୍ଦାଳାଥ କୋ-ଅପରେସନ ପ୍ରସାଦ, ଲିମିଟେଡ୍—କଟକ ।

